

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Avgvstini Valerii, Veronensis Episcopi, De Rhetorica
Ecclesiastica Libri III. Perqvam Ervditi**

Valiero, Agostino

Coloniae, 1582

De Ecclesiasticæ Eloquentiæ vtilitate. Cap. II.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69050](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69050)

verò neminem; cum, exceptis illis, qui Christum Deum aut prænunciâtes, aut cognoscentes, diuino spiritu adiuti, verissimam eius religionem copiosè explicauerunt, eloquens meritò appellari nemo possit. Sunt igitur colligenda & accommodanda quedam præcepta, quæ doceant caelestem ac sanctam eloquentiam: quorum cum sit magistra, vt est salutarium omnium præceptorum, sponsa Christi sancta mater Ecclesia, Ecclesiasticâ Rhetoricam illa constituent. Hanc diuinam potiùs, quàm humanam, dicendi facultatem, etsi Spiritus sanctus sine vlla doctrina & labore interdù solet suggerere, obseruatione tamen sermonum, quibus sancti homines, eodem spiritu afflati, Christiano populo profuerunt, percipi, et in artem redigi posse, nemo negauerit.

De Ecclesiasticæ Eloquentiæ vtilitate.

Cap. II.

VTILEM dicunt Rhetores eloquentiam, quia veritatem tue tur & extollit, quæ ignorantia iudicū, et aduersariorum calumnia depressa succumberet: quod non solùm inutile, sed etiam turpe est homini. Addunt, quia salutaria cōsilia proponit, quia debitos honores virtuti tribuit, quia populorum impetus sedat, quia in communi, quotidianaq; vita maximas vtilitates affert. Ecclesiasticam nos eloquentiã non solùm vtilem existimamus ad ea, quæ illi dixere, sed ad religionem, quæ nihil melius homini à bonorum omnium largitore Deo tributum est, inducendam, retinendam, propagandã. Ea enim qui sunt ornati, si diuinitus ad nobilissimum illud munus vocati sint; prouincias, regna ad Christum conuertunt,

DE RHETORICA ECCLES.

haereses extinguunt, seditiones sedant, concordiam pariunt, leges praescribunt, confirmant, ac etiam imprimunt in animis hominum; ita ut verè sine tyrannide dominentur, & meritò ministri Dei, internuncij, Angeli, Christi legati appellari possint, quibus nominibus iure nominantur Apostoli, et qui in Apostolico munere dicendi, sine furore & ostentatione versantur.

Quænam ars sit Rhetorica Ecclesiastica, & quale sit officium oratoris.

Cap. III.

ARS autem, quæ Ecclesiasticam eloquentiam, Christiano populo tam utilem, docet, Rhetorica Ecclesiastica appellatur: quæ est ars siue facultas inveniendi, disponendi, & eloquendi ea, quæ ad salutem animarum pertinent. Oratoris autem Ecclesiastici officium est, veritatem, arcanum Dei aperire populo, docere pie & innocenter vivere, errores turpissimos, pestiferas superstitiones, pravas consuetudines tollere, ad piam, veram, diuinamque sapientiam, Christianam religionem homines compellere, cognitione veritatis, qua nullus est suavior, auditorum animos nutrire. Eius autem hic est finis propositus, persuadendo augere regnum Dei, lucrari animas Christo, ornare sanctam Ecclesiam, minuere tyrannidem diaboli, animas, Christi precioso sanguine redemptas, ad aeternam vitam & beatitudinem excitare. Pluribus verbis eandem ferè rem exprimentibus, officium & finem Ecclesiastici Oratoris explicauimus, ut teneris clericorum ingenijs consuleremus. Porro felicitas siue beatitudo,